

یکشنبه 22 بهمن 1396-23 جمادی الاول 1439-11 فوریه 2018

پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی ایران و سقوط رژیم 2500 ساله شاهنشاهی (1357ش)

پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی ایران و سقوط رژیم 2500 ساله شاهنشاهی (1357ش) از هفدهم تا 22 بهمن 57، ایران یکی از دوران‌های استثنایی تاریخ سیاسی جهان را گذراند. در این ایام، دو دولت در یک مرکز و بدون هیچ گونه مرزبندی مواجه بودند. دولتی که پشتوانه و عامل مشروعیت خود را از دست داده و از قدرت نظامی محروم گشته و با انقلابی عظیم روبرو بود. و دولتی دیگر متکی به رهبری انقلاب توده‌های میلیونی مردم که به جای قدرت نظامی، تنها به ارتش مردم وابستگی داشت. با وسعت یافتن دامنه‌های انقلاب، قرار بر این شد که سران ارتش رژیم پهلوی، دست به کودتا زده و با به دست گرفتن قدرت، انقلاب مردمی را سرکوب سازند. از این رو از ساعت چهار بعدازظهر روز 21 بهمن 57، حکومت نظامی اعلام شد. پس از اعلان حکومت نظامی، حضرت امام خمینی(ره) اعلام کرد که مردم به حکومت نظامی اعتنایی نکنند. مردم نیز همچنان به یورش خود به مراکز دولتی و نظامی و انتظامی ادامه دادند و تقریباً تمام این مراکز با اندک درگیری و مقاومت، تسخیر شد و به دست مردم افتاد. این درگیری‌ها در روز بعد نیز به شدت ادامه یافت و در این روز هزاران زن و مرد و پیر و جوان، هریک به اندازه توان خود برای سرنگونی نهایی رژیم ظلم و جور، کوشش کردند. آنها با سنگر بندی در خیابان‌ها، سینه سپر کردن در برابر تانک‌ها و با فداکاری و جانفشانی، انقلاب را به پیروزی رساندند. نه فقط در تهران، بلکه در تمامی شهرهای ایران، درگیری مردم با بقایای رژیم شاه جریان داشت. هنگامی که خبر حرکت نیروهای نظامی از شهرهای مختلف ایران به سمت تهران برای سرکوب قیام مردم پخش شد، مردم شهرهای مسیر به درگیری با نیروهای نظامی پرداختند و با بستن راه، مانع حرکت آنها به سمت تهران شدند. برخی از فرماندهان رده بالای ارتش در این درگیری‌ها به دست مردم کشته شدند تا سرانجام، ارتش، بی‌طرفی خود را اعلام کرد. سرانجام روز سرنوشت فرارسید و در 22 بهمن 1357، نظام پوسیده ستمشاهی فروریخت و ریشه‌های فاسد دودمان سیاه پهلوی از این کشور اسلامی، کنده شد. مبارزه پانزده ساله ملت مسلمان ایران به رهبری امام خمینی(ره) به ثمر رسید و با سرنگونی نظام 2500 شاهنشاهی، انقلاب شکوهمند اسلامی ایران پیروز گردید.

آغاز دوره سوم مشروطه با دیکتاتوری رضاخان سردار سپه (1303 ش)

در حالی که رضاخان با به دست گرفتن نخست وزیری، قدرت بدون عنانی در کشور به دست آورده بود، انتخابات زود هنگام مجلس پنجم در شرایط تبلیغات توأم با زد و بند و اتهامات و اعمال فشار و اختناق آغاز شد و این انتخابات در بیشتر مراکز به دست امرای لشکر و دست‌نشانده‌های وزارت جنگ و گروه‌های متنفذ انجام گرفت. با افتتاح مجلس پنجم در تایخ 22 بهمن 1302، اکثریت نمایندگان مجلس که مرعوب قدرت رضاخان شده بودند، نمی‌توانستند کاری از پیش ببرند، در چنین جوی آیت‌الله سید حسن مدرس، رهبری اقلیت مجلس را بر عهده گرفت و در برابر اکثریت مجلس که از طرح عوام‌فریبانه و منافقانه نهضت جمهوریخواهی سردار سپه حمایت می‌کردند، ایستاد. به این ترتیب دوره سوم مشروطه با توطئه‌ای حساب شده آغاز گردید و در حقیقت تنها نشانه مشروطه که وجود مجلس شورای ملی بود، بدین وسیله از میان رفت و دیکتاتوری، جای همه اندیشه‌های آزادی‌خواهان و مشروطه‌طلبان و آرمان‌های اسلامی که روزی در مشروطیت متجلی شده بود، گرفت. این دوره شوم و سیاه مشروطه تا سال 1320 ش - که رضاخان به دست همان قدرت‌های بیگانه‌ای که بر اریکه سلطنت رسیده بود، با خواری از کشور بیرون رفت - به مدت بیش از شانزده سال ادامه یافت. در این مدت، با توجه به اختناق و بریده شدن نفوس‌ها و حکومت رعب و وحشت ناشی از قتل‌ها و شکنجه‌های رضاخانی، عمر مجلس‌های شورای ملی تا دوره دوازدهم به آرامش مرگباری گذشت و سیاست اسلام زدایی، عمده‌ترین خط مشی سیاسی‌ای بود که اسلام‌ستیزان در کشور به اجرای آن همت گماشتند. رحلت فقیه جلیل، آیت الله "حسین نجفی اهری" (1345 ش)

آیت الله شیخ حسین نجفی اهری در سال 1244 ش (1282 ق) در شهرستان اهر به دنیا آمد و پس از فراگیری قرآن و مقدمات علوم حوزوی، راهی تبریز شد. وی پس از اقامت نه ساله در تبریز، رهسپار نجف اشرف گردید و مدت 35 سال، از محضر آیات عظام: سید محمدکاظم یزدی و... به کسب علم مشغول بود. ایشان در جریان نهضت اسلامی ایران و پس از دستگیری امام خمینی(ره) پس از وقایع 15 خرداد 1342، به همراه دیگر علمای تهران و شهرستان‌ها راهی شهر ری گردید و خواهان آزادی آن حضرت شد. از این فقیه بزرگوار کتب متعددی بر جای مانده که شرح رسائل، شرح مکاسب، شجره طوبی و کتابی در ردّ بهائی‌گری از آن جمله‌اند. همچنین ایشان در سال‌های اقامت در نجف اشرف کتاب حقیقه‌الاحباب را به نگارش درآورد که مورد تأیید مرجع تقلید وقت، آیت الله سید ابوالحسن اصفهانی قرار گرفت. آیت الله نجفی اهری سرانجام در 22 بهمن 1345 ش برابر با اول ذی‌قعدة 1386 ق در صد و یک سالگی

عملیات کوچک فتح 4 توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (1365ش)

مرحله اول عملیات پارتیزانی فتح 4 در بامداد بیست و دوم بهمن 1365 با رمز مبارک "یاالله" آغاز شد. در این عملیات نیروهای ویژه سپاه پاسداران به همراه تعدادی از کردهای مخالف رژیم بعث، پس از ده‌ها کیلومتر پیاده‌روی و عبور از کوهستان‌های صعب‌العبور، خود را به منطقه عملیاتی اربیل عراق رسانده و تاسیسات اقتصادی و نظامی عراق را در این منطقه کوییدند. رزمندگان اسلام در ادامه این عملیات علاوه بر انهدام تاسیسات چند شهر اطراف و یک گردان دشمن، موفق شدند خود را به پادگان رواندوز رسانده و آن را با تمام امکانات موجودش به آتش بکشند. در مرحله دوم عملیات فتح 4، نیروهای اسلام پس از عبور از کوهستان‌های مرتفع در عمق 70 کیلومتری خاک عراق، با شلیک بی‌امان موشک‌های آری‌آری‌جی، تعداد زیادی از تانک‌ها و نفربرهای دشمن را به آتش کشیدند. در نهایت، این عملیات با انهدام چندین واحد نظامی، اقتصادی، دولتی، امنیتی و موتوری دشمن و کشته و زخمی شدن بیش از 1100 نفر از نیروهای بعث پایان یافت.

شهادت عالم مجاهد آیت‌الله "سید محمد باقر صدر" توسط دژخیمان بعث عراق (1400ق)

آیت‌الله سیدمحمدباقر صدر در 25 ذیقعدۀ 1353 ق در شهر کاظمین در خانواده‌ای عالم‌پرور به دنیا آمد. وی در کودکی پدر را از دست داد و از آن پس تحت تکفل برادر بزرگش، سید اسماعیل، قرار گرفت. شهید صدر در 12 سالگی راهی نجف اشرف گردید و پس از چند سال، دوره‌ای عالی فقه و اصول را در نزد حضرات آیات سید ابوالقاسم خویی و دایی خود شیخ محمدرضا آل یاسین گذراند. این عالم بزرگوار در جوانی به اجتهاد دست یافت و از 25 سالگی تدریس خارج اصول و سپس خارج فقه را آغاز کرد. آیت‌الله صدر در طول نزدیک به 30 سال تدریس، شاگردان مستعدی تربیت کرد که حضرات آیات سیدمحمد باقر حکیم، سید محمود هاشمی شاهرودی، سید کاظم حسینی حائری، شیخ مهدی آصفی و... از آن جمله‌اند. همچنین کتاب‌های فراوانی از شهید صدر به یادگار مانده‌اند که کتب فلسفۀ (فلسفه‌ی ما) و اقتصادنا، (اقتصاد ما) سمبل قدرت‌نمایی ایدئولوژی اسلامی در برابر اندیشه‌های وارداتی شرق و غرب بود. ایشان تفکیک مسأله‌ای رهبری فکری را از مسأله‌ای رهبری سیاسی امکان‌پذیر نمی‌دانست و همراه فعالیت‌های فکری، به فعالیت‌های سیاسی جامعه نیز همت می‌گماشت. این مبارزات پرشور به ویژه پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران و حمایت امام خمینی از ایشان، خطری جدی برای بعثیان به شمار می‌آمد و بدین سبب حاکمان عراق، حضور این رادمرد صحنه‌ی دین و سیاست را تحمل نکردند. سرانجام مزدوران حزب بعث عراق آیت‌الله صدر را پس از چند روز بازداشت و اِعمال وحشیانه‌ترین شکنجه‌ها، به همراه خواهر فداکارش بنت‌الهدی، در روز 19 فروردین 1359 شمسی برابر با 24 جمادی‌الاولی 1400 ق در 47 سالگی به شهادت رساند. پیکر پاک این دو عزیز در فضایی غم‌بار و بدون حضور مردم در نجف اشرف به خاک سپرده شد.

شهادت بانوی عالمه و آگاه "سیده بنت‌الهدی صدر" به دست مزدوران (1400 ق)

سیده بنت‌الهدی صدر در سال 1357 ق در خانواده‌ای علم و تقوا در کاظمین به دنیا آمد. بنت‌الهدی دوران کودکی خود را در کنار پدری دانشمند، مادری متقی و برادرانی عالم گذراند. وی بدون آن که به مدارس نامناسب دخترانه‌ای آن روز عراق پای گذارد، نزد برادرانش سیدمحمدباقر و گاه سیداسماعیل، قرآن، ادبیات، تاریخ، فقه و اصول را تا بالاترین سطوح پشت سر گذاشت و پس از مدتی به تدریس علوم اسلامی پرداخت. این بانوی عالمه توانست رهبری زنان مسلمان عراق را به عهده گیرد و مدارس اسلامی وابسته به جمعیت خیریه‌ای اسلامی در بغداد را سرپرستی کند. ایشان در مدارس تحت نظر خود در نجف و کاظمین نیز خواهرانی آگاه و مبارز را پرورش داد و در نشر علوم اسلامی فعالیت موثری به انجام رساند. پس از دستگیری برادرش آیت‌الله سید محمد باقر صدر، بنت‌الهدی با ایراد خطابه‌های پرشور در حرم امام علی (ع) مردم را به فریادخواهی خواند و علیه نظام بعث به قیام دعوت کرد. سرانجام، بنت‌الهدی صدر به همراه برادر بزرگوارش پس از تحمل شکنجه‌های طاقت‌فرسای مزدوران بعثی عراق در 43 سالگی به شهادت رسید و در کنار برادر به خاک سپرده شد.

آغاز حکومت امپراتوری و سلطنت اولین امپراتور ژاپن (660 ق.م)

در 11 فوریه 660 ق. م اولین امپراتور ژاپن به نام "یاماتو" به تخت سلطنت نشست. به این ترتیب، قدیمی‌ترین و ماندگارترین نظام سلطنتی در جهان که هنوز ادامه دارد، آغاز شد. این نظام در طول زمان، دستخوش دگرگونی‌های فراوان شده است و امروزه، امپراتور در کشور ژاپن، مقامی تشریفاتی است و قدرت اصلی در دست نخست‌وزیر است. با این حال، ژاپنی‌ها روز آغاز سلطنت در این کشور را عید ملی می‌نامند و همه ساله این روز را جشن می‌گیرند.

درگذشت "رنه دکارت" فیلسوف و ریاضی‌دان معروف فرانسوی (1650م)

رنه دکارت فیلسوف شهیر فرانسوی در 31 مارس 1596م، در فرانسه به دنیا آمد. وی پس از طی تحصیلات مقدماتی، به فراگیری علوم ریاضی و طب مشغول شد و پس از چندی وارد خدمت نظام گردید. دکارت به زودی از زندگی نظامی خسته شد و در 24 سالگی آن را رها نمود. وی در این زمان تصمیم گرفت که در زندگی هیچ سؤال‌ی را بی‌جواب نگذارد و درباره مسائل، تفکر کند. از این رو به ریاضیات و هندسه روی آورد و توانست قانون انکسار یا شکست نور را کشف کند. دکارت سپس خود را وقف مطالعه در فلسفه کرد. از کشوری به کشور دیگر رفت، کتاب‌ها خواند و یادداشت‌های بسیار برداشت تا آنکه در سی و سه سالگی در هلند رحل اقامت افکند. کارهای علمی دکارت از این هنگام آغاز شد. وی در ابتدا رساله فلسفی جهان را نگاشت ولی چون پس از اتمام آن، از محکومیت گالیله در ایتالیا

اطلاع یافت، احتیاط کرد و از نشر آن احتراز نمود. اما آن‌چه نخست سبب شهرت وی گردید مجموعه رساله‌های مشتمل بر تفکرات فلسفی بود. فلسفه او سیری بود از شك کامل به ایمان کامل؛ هرچند در این میان، نوعی ریاضیات عمومی به وجود آورد که حساب و جبر و هندسه در آن دارای نقش بیشتری باشند. دکارت معلوماتی را علم می‌دانست که مبرهن و یقینی باشند و به همین دلیل، ریاضیات را نمونه کامل علم می‌شمرد و می‌خواست روش ریاضیات را در همه رشته‌های علوم انسانی به کار برد. از این روش که روش‌شناسی دکارت که وجهه اصلی فلسفه اوست، ناشی از همین اندیشه می‌باشد. وی در اندیشه برپایی انقلاب بود، اما برای ایمان قصری ساخت که مصالح آن را شك و تردید تشکیل می‌داد. دکارت بر این عقیده بود که فرد برای وصول به حقیقت، باید يك بار در زندگی، خویشتن را از همه عقایدی که پذیرفته است خلاص کند و از نو و از اساس، همه دستگاه‌های معارف خود را بنیان نهد. از این جهت دکارت روش فلاسفه نقلی را به يك سو نهاد و بنا را بر این نهاد که درهمه چیز شك کند. وی معتقد بود که هیچ چیز را نباید واقعیت دانست مگر آن که به اثبات برسد. باید از دروازه شك وارد شد. بنابراین می‌گفت: يك چیز هست که نمی‌توان در آن شك کرد و آن این است که شك می‌کنم. چون شك می‌کنم، فکر دارم و می‌اندیشم، و چون می‌اندیشم، پس هستم. وی هم‌چنین اعتقاد داشت که هر چه را عقل روشن و متمایز دریابد، حق است. سپس به وجود می‌پردازد و می‌گوید: چون خدا کامل است، بنابراین منشاء همه کمالاتی است که تصوری از آنها دارم و از سویی دیگر آن‌چه را کامل است می‌توان به خدا نسبت داد. ذهن متفکر را فریب نمی‌دهد، پس تصورات روشن و متمایزی که خداوند در ذهن ما نهاده است حق است. تأثیر دکارت در فلسفه بیش از حد است و اغلب، او را پدر فلسفه جدید می‌خوانند، ولی در سال‌های اخیر، بعضی از محققین با ارائه دلایلی، اهمیت او را مورد تردید قرار داده‌اند. رنه دکارت سرانجام در 11 فوریه 1650م در 54 سالگی در استکهلم سوئد درگذشت. بدرو حیات گفت و پس از انتقال پیکرش به قم، در این شهر به خاک سپرده شد.